

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/2/2024
Identifikačné číslo spisu:	5122208553
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5122208553.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Life & Care, s.r.o., Divina 86, IČO: 46 711 341, proti žalovanej Slovenskej správe ciest, Bratislava - mestská časť Karlova Ves, Dúbravská cesta 1152/3, IČO: 00 003 328, o zaplatenie škody 1.743,36 eur, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/82/2022, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 6. septembra 2023 sp. zn. 7Co/95/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom z 26. apríla 2023 č. k. 25C/82/2022-188 I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 739,38 eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol a III. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,18 %. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanovením § 420 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne dôvodil, že konateľ žalobkyne G. Š. (ďalej len „konateľ žalobkyne“ alebo „konateľ“) sa 13. februára 2022 vracal spolu s manželkou a maloletými deťmi z lyžovačky z E. O. osobným motorovým vozidlom žalobkyne S. S. (ďalej len „vozidlo“) a keď prechádzal po ceste I/11 cez mostný objekt nachádzajúci sa v obci M. (označený ako mostný objekt C.) vbehol vozidlom žalobkyne do neoznačeného výtlku v ceste. Prejazdom cez uvedený výtlk bolo spôsobené na vozidle poškodenie pneumatiky a ALU disku, pričom vada spôsobená prejazdom po neoznačenom výtlku sa neprejavila okamžite, ale až následne. Konateľ žalobkyne pokračoval v jazde ďalej smerom na Ž. a pri vjazde do Ž. riadenie začalo ťahať na jednu stranu. Pri kontrole dôvodu vady riadenia zistil, že na vozidle je sfúknutá pravá pneumatika. Z dôvodu nevyhnutnej opravy pneumatiky telefonoval konateľ K. T. (v konaní svedok), ktorý na vozidle vymenil sfúknuté koleso. Z dôvodu poškodenia ALU disku a pneumatiky kúpil konateľ nový disk a dve nové pneumatiky (z dôvodu nutnosti výmeny obidvoch rovnakých pneumatík na hnaciu nápravu, aby boli rovnako vysoké). Z vykonaného dokazovania (vo veci boli vypočutí viacerí svedkovia) vyplývalo, že k poškodeniu vozidla došlo prejazdom motorového vozidla po výtlku v ceste I. triedy. Na uvedený

výtlk žalovaná (ako správca cesty I. triedy a zodpovedná osoba) žiadnym spôsobom (napr. značkou) neupozornila prechádzajúcich vodičov, a teda si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z predmetu činnosti. Preto je zodpovedná za škodu, ktorá žalobkyni vznikla. Nesporná bola potreba výmeny dvoch predných pneumatík z dôvodu, aby nedošlo k poškodeniu diferenciálu. Konateľ žalobkyne za výmenu disku a dvoch pneumatík uhradil v pneuservise 835,10 eur. Súd prvej inštancie od tejto sumy odpočítal opotrebenie starých pneumatík v sume 95,72 eur. Vzhľadom k tomu, že nárok žalobkyne nad priznanú sumu 739,38 eur nebol dôvodný, súd v zostávajúcej časti žalobu nad rámec priznanej sumy 1.743,36 eur zamietol. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne pomerným úspechom žalovanej v konaní v rozsahu 15,18 %.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalovanej rozsudkom zo 6. septembra 2023 sp. zn. 7Co/95/2023 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že súd prvej inštancie správne vyvodzoval naplnenie všetkých podmienok nároku žalobkyne na náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa jasne a zrozumiteľne popísala v podanej žalobe, akým spôsobom došlo k vzniku škody a za akých okolností. Konateľ cestoval v nedeľu 13. februára 2022 spolu s manželkou a deťmi z lyžovačky a v priebehu cesty došlo k vbehnutiu predmetným vozidlom - pravým kolesom - do neidentifikovanej a neoznačenej jamy. Následok tohto vbehnutia sa začal prejavovať až po určitom čase tým, že vozidlo začalo ťahať do pravej strany, a to v dôsledku sfukovania pneumatiky. Je preto logický súvis medzi tvrdením žalobkyne o tom, akým spôsobom došlo ku škodovej udalosti, ktorá v kontexte s uvedeným súvisí s následným poškodením disku a pneumatiky. Toto potvrdili v časových, ako aj vecných súvislostiach svedkovia K. T. a G. C., keď vzťah vzniku škodovej udalosti a jeho následku nespochybňoval ani pracovník D. po nahlásení škodovej udalosti v príslušnej poisťovni. Poukazujúc na časové a vecné súvislosti odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú obranu žalovanej, ktorá tvrdila, že žalobkyňa vznik škody nepreukázala, keď neoznačila (najskôr) správny výtlk. Nebolo dôvodné od vodiča spravodlivo očakávať, pokiaľ takáto skutočnosť (prejazd jamou, výtlkom) nastane, že ihneď zastaví vozidlo alebo si zapamätá presne konkrétne miesto jamy/výtlku, ak škodová udalosť sa začala prejavovať až po určitom čase jazdy motorovým vozidlom tak, ako bolo v danom prípade. V tejto súvislosti bolo potrebné ďalej poukázať na správne a dostatočné správanie konateľa žalobkyne ako vodiča, ktorý ihneď e-mailom oboznámil so škodovou udalosťou pracovníčku žalovanej pani D., a táto o tom informovala pracovníka žalovanej O. G., aby uvedenú skutočnosť preveril. V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd považoval za nesprávny postup žalovanej, ktorá následne hneď v prvý pracovný deň nasledujúci po škodovej udalosti mala kontaktovať konateľa žalobkyne, aby spoločne tvrdenú skutočnosť - existenciu výtlku preverili obidve strany na mieste samom spoločne. V tomto smere však žalovaná zostala nečinná a súdu predložila už len následnú fotodokumentáciu z 24. februára 2022 potvrdzujúcu opravu výtlku neodborným spôsobom. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania právne odôvodnil ustanovením § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a vecne plným úspechom žalobkyne v odvolacom konaní.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj len „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 420 písm. f) CSP, t. j. nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že napadnutý rozsudok je arbitrárny, formalistický a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok presvedčivých dôvodov a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd nereagoval na zásadné námietky žalovanej. Pokiaľ ide o odôvodnenie súdnych rozhodnutí, poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS 154/2005, I. ÚS 117/2007 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/27/2014. Žalobkyňa nepreukázala vznik škody, jej rozsah, neuniesla dôkazné bremeno. V danej veci nebola daná ani príčinná súvislosť. Táto bola určená len na základe pravdepodobnosti, čo neprichádza do úvahy. Nižšie súdy dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, s

ich právnym názorom sa nemožno stotožniť. Nižšie súdy primeraným spôsobom nereagovali na procesnú obranu žalovanej. Žalovaná nebola v konaní pasívne legitimovaná.

4. Žalobkyňa považuje rozsudok odvolacieho súdu za zrozumiteľný a správny.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b) CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu (resp. i súdu prvej inštancie) nie je dostatočne odôvodnené (nižšie súdy nereagovali na jej zásadné námietky). Uviedla, že súdy dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a s ich právnym názorom sa nestotožňuje. Súčasne dodala, že žalovaná nebola v konaní pasívne legitimovaná.

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017 a 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k nou tvrdenej vade zmätočnosti.

9. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

10. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a

právny základ rozhodnutia.

11. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona [§ 420 písm. f) CSP] sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnil (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

12. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

13. V danej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa preukázala predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Vo veci bolo vykonané dokazovanie i výsluchom svedkov. Súd prvej inštancie uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k poškodeniu vozidla došlo prejazdom motorového vozidla po výtlku v ceste I. triedy. Na uvedený výtlk žalovaná (ako správca cesty I. triedy a zodpovedná osoba) žiadnym spôsobom (napr. značkou) neupozornila prechádzajúcich vodičov, a teda si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z predmetu činnosti. Preto je zodpovedná za škodu, ktorá žalobkyni vznikla. Nesporná bola potreba výmeny dvoch predných pneumatík z dôvodu, aby nedošlo k poškodeniu diferenciálu. Odvolací súd stotožňujúc sa s rozsudkom súdu prvej inštancie dodal, že následok vbehnutia do výtlku sa začal prejavovať až po určitom čase tým, že vozidlo začalo ťahať do pravej strany, a to v dôsledku sfukovania pneumatiky. Je preto logický súvis medzi tvrdením žalobkyne o tom, akým spôsobom došlo ku škodovej udalosti, ktorá v kontexte s uvedeným súvisí s následným poškodením disku a pneumatiky. Toto potvrdili v časových, ako aj vecných súvislostiach svedkovia K. T. a G. C., keď vzťah vzniku škodovej udalosti a jeho následku nespochybňoval ani pracovník D. po nahlásení škodovej udalosti v príslušnej poisťovni. Poukazujúc na časové a vecné súvislosti odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú obranu žalovanej, ktorá tvrdila, že žalobkyňa vznik škody nepreukázala, keď neoznačila (najskôr) správny výtlk. Nebolo dôvodné od vodiča spravodlivo očakávať, pokiaľ takáto skutočnosť (prejazd jamou, výtlkom) nastane, že ihneď zastaví vozidlo alebo si zapamätá presne konkrétne miesto jamy/výtlku, ak škodová udalosť sa začala prejavovať až po určitom čase jazdy motorovým vozidlom tak, ako bolo v danom prípade. V tejto súvislosti bolo potrebné ďalej poukázať na správne a dostatočné správanie konateľa žalobkyne ako vodiča, ktorý ihneď e-mailom oboznámil so škodovou udalosťou pracovníčku žalovanej pani D., a táto o tom informovala pracovníka žalovanej O. G., aby uvedenú skutočnosť preveril. V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd považoval za nesprávny postup žalovanej, ktorá následne hneď v prvý pracovný deň nasledujúci po škodovej udalosti mala kontaktovať konateľa žalobkyne, aby spoločne tvrdenú skutočnosť - existenciu výtlku preverili obidve strany na mieste samom spoločne. V tomto smere však žalovaná zostala nečinná a súdu predložila už len následnú fotodokumentáciu z 24. februára 2022 potvrdzujúcu opravu výtlku neodborným spôsobom.

14. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinstančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia podrobne, spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

15. K námietke žalovanej, že odvolací súd sa dostatočne nevysporiadal s jej procesnou obranou, nereagoval na relevantné argumenty, dovolací súd uvádza, že takéto vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP je priveľmi všeobecné na to, aby mohlo byť podkladom pre dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ má nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívať v

tom, že sa nevysporiadal s niektorou podstatnou odvolacou námietkou, musí dovolateľ v dovolaní uviesť, o ktorú konkrétnu odvoláciu námietku išlo a prečo ju považuje za podstatnú pre rozhodnutie vo veci. Dovolací súd nemôže vykonávať komplexný prieskum všetkých odvolacích námietok (de facto nové odvolacie konanie).

16. Dovolací súd dopĺňa, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

17. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

18. Nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

19. Najvyšší súd ďalej pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017 a 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej tiež len „ústava“) posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

20. Námietky žalovanej po materiálnej stránke smerujú k spochybneniu procesu hodnotenia dôkazov v konaní a správnosti záverov, ku ktorým dospeli súdy.

21. Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

22. Žalovaná v danej veci namietala nesprávne právne posúdenie bez bližšej špecifikácie a bez vymedzenia akejkoľvek právnej otázky. Pokiaľ dovolateľka polemizovala s právnymi závermi odvolacieho súdu, spochybňovala správnosť jeho rozhodnutia, či kritizovala prístup odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu veci, uvedené námietky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP. V zmysle judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 51/2020, III. ÚS 387/2021) v prípade posudzovania prípustnosti dovolania je dovolací súd viazaný vymedzením právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolateľka pri namietanom nesprávnom právnom posúdení veci nezadefinovala, nekonkretizovala právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo

rozhodnutie odvolacieho súdu, v nadväznosti na to (logicky) ani nemohla uviesť v čom nesprávnosť riešenia takej otázky odvolacím súdom podľa ich názoru spočíva a ako mala byť táto otázka správne vyriešená.

23. Dovolateľka podrobila kritike konanie a rozhodovanie odvolacieho súdu, vysvetľovala, v čom vidí nesprávnosť záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie, poukázala na nesprávnosť skutkových zistení a následný nesúhlas s právnym posúdením, avšak ani pri posudzovaní podaného dovolania z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) nemožno ustáliť, konkrétne ktorú právnu otázku riešenú odvolacím súdom považovala za podstatnú z hľadiska § 421 ods. 1 CSP.

24. Najvyšší súd preto dovolanie žalovanej podľa ustanovenia § 447 písm. c) a f) CSP (ako neprípustné a pre nevymedzenie dovolacích dôvodov v zmysle CSP) odmietol.

25. Výsledok takto skončeného dovolacieho konania zavinila žalovaná (§ 256 ods. 1 CSP per analogiam) a žalobkyni vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyni však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.